

et fuldstændigt Pengespørgsmaal, og vi kunne ikke følge med. Det er efter vort Budget omtrent Halvdelen af vor Indtægt, som vi anvende til vort Forsvarsvæsen — jeg siger ikke Noget derimod, men saa kunne vi heller ikke gaae videre; men vi kunne ikke undgaae, at komme videre i denne Retning, naar vi stadig ville fortsætte Udviklingen af en søgaaende Flaade. Ja, men hvem vil tilbyde os en Alliance, naar vi ikke have en søgaaende Flaade? Det er allerede udtalt af det ærede Medlem fra Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), men jeg skal gjentage, at ved de Alliancer, som der kan være Tale om at slutte med de store Sømagter, har det overordentligt lidt at betyde, om vi kunne møde med et eneste eller i en nær Fremtid med to større Skibe. Det vil mere komme an paa at kunne binde en fjendtlig Hær med en større Troppeafdeling; det vil man sætte langt større Priis paa (Stemmer: Høiere!); ja, der siges „høiere“; jeg vil gaae lidt høiere, jeg vil sige, at dersom vi ikke komme tilbage fra dette, saa troer jeg, at vi gaae en Ruin imøde i finantsiel Henseende. Jeg troer, at vi bør vove at see Sandheden i Dinene, som den er, uden dog dermed paa nogen Maade at opgive Forsvaret. Nei, men vi bør forsvare os i vore Tunde og vore naturlige Fæstninger. Løven søger ud i fri Mark efter sin Fjende, men Grævlingen kryber til sin Hule og forsvarer sig ved Hulens Indgang. Hovedbetragtningen i Forsvarskommissionens Betænkning er gjenemgaaede den, at vi ikke kunne overkomme Anskaffelsen af større Panderskibe, at vi, for at bruge Betænkningens egne Ord, „ikke maae sprede Kræfterne ved Anskaffelsen af forskjellige artet Materiel“. Jeg skal følge det Exempel, som blev givet af det ærede Medlem for København 8de Valgkreds (Echonyheder), som ved Slutningen af sit Foredrag tog Kommissionensbetænkningen frem og sagde, at da det var en Sag, han stod saa nær, ønskede han ikke at citere sin egen Mening. Paa samme Maade maa jeg, da det er Høren, jeg vil tale om, tillade mig at oplæse et lille Stykke af Forsvarskommissionens Betænkning, idet jeg skal holde mig til Mindretallets Betænkning. Mindretallet siger, at „Søværnet i vort Land

bør være et Landforsvaret underordnet og fuldstændiggjørende flydende Artilleri“. Dette tiltræder jeg, og derfor skal jeg stemme for Forslaget under Nr. 5.

Bille: Skjøndt jeg meget godt forstaaer, at Thinget føler sig i høi Grad trættet af de Forhandlinger, der have fundet Sted, og hvorvel jeg for mit Bedkommende ikke er den mindst Trættede, thi der er maaskee Faa, som have fulgt hele Forhandlingen saa opmærksomt som jeg, saa glæder jeg mig dog over, at Thinget har forkastet Forslaget om Afslutning. Det har derved erkjendt, at denne Sag ialfald er ligesaa vigtig som Spørgsmaalet om Besættelsen af to Skolelærerembeder ved Bytning. — Der var tidligere under Forhandlingerne et Punkt, hvor vi vare komne til fuldstændig Klarhed med Hensyn til den nye Stilling, som foreslaa os, og under hvilken vi vilde komme til at skride til Afstemning; det var, da Krigsministeren og Finantsudvalgets Formand havde talt. Men denne Klarhed er senere atter bleven omtaget ved forskjellige efterfølgende Udtalelser. Da det nu ved hele denne Forhandling for mig har været det Første og Vigtigste at være fuldkommen paa det Nene med mig selv om, hvad der er Betydningen af den Afstemning, der forestaaer, og da der ikke er Noget, der kan være mere magtpaaliggende for Thinget end at have dette paa det Nene, skal jeg tillade mig at vende noget tilbage til denne Side af Sagen, dens, om man vil, reent formelle Side, men dog en Side, som griber væsentlig ind i Realiteten. Meget af, hvad jeg havde at bemærke derom, er ytret af Andre, og dertil skal jeg ikke komme tilbage; men der er nogle Punkter, som ikke hidtil ere berørte i Debatten, og dem skal jeg tillade mig nu at søge fremhævede. Jeg skal da først gjøre opmærksom paa, at, naar den høitærede Krigsminister har sagt til os, at vi ikke skulle være saa bekymrede ved at gaae ind paa den Vej i Udviklingen af vort Søværn, han anbefaler os at følge, af Hensyn til at han muligens snart vilde træde tilbage, idet der nu var en fast Anskuelse i Regjeringen med Hensyn til Landets Forsvar tilføes, saaledes at, selv om han